

[Inger Stilling Pedersen]

anden overbevisning. Vi forlanger selv at blive behandlet ordentligt og bryder os ikke om at blive kaldt for noget af det værste, og det gør vi selvfølgelig heller ikke over for andre.

Det er Kristeligt Folkepartis helt klare opfattelse, at det er meget nødvendigt, at vi fastholder paragraffen. Så kan man diskutere, om man skal have den for FN's skyld eller andres skyld. Jeg tror, vi skal have den også for vores egen skyld, og jeg er helt enig i, at den stigende tendens, der er til foragt over for andre, gør, at vi måske skal tænke os lidt mere om og prøve bedre at forstå, at det er nødvendigt at have en sådan paragraf og måske endda stramme den op.

Jeg tror, vi er mange, der bliver mere og mere chokerede over de udtalelser, man kan høre om andre. Så kan man sige, at så længe det bare bliver sagt, er det vel ikke så farligt. Jo, det er netop det, det er, for når disse udtalelser kommer frem, inspirerer de måske andre og måske nogle grupper til at gå helt korporligt til værks. Jeg ser nok den største fare ved, at man angriber andre verbalt, deri, at det meget nemt resulterer i overfald på forretninger, der tilhører nogen – ikke det enkelte menneske – fra en gruppe, som man har noget imod, og at det derfor skal gå ud over et eller andet tilfældigt menneske.

Derfor skal det siges helt klart fra Kristeligt Folkepartis side, at vi går imod forslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

Lad mig begynde med at slå fast, at jeg synes, nogle ordførere har forsøgt at afspore denne debat ved at sige, at vi skal behandle hinanden ordentligt, at – som fru Inger Stilling Pedersen sagde – butiksindehavere med en anden hudfarve kunne blive udsat for forskellige overgreb, og at man ikke taler ordentligt til hinanden i den offentlige debat, for Fremskridtspartiet er selvfølgelig fuldstændig enig i, at man skal opføre sig ordentligt over for hinanden.

Så fremhæver man det, der står i § 266 b – og jeg vil gerne citere den i dens fulde ordlyd:

»Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle oriente-

ring, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.«

Jeg vil gerne slå fast, at jeg stadig væk ikke synes, at man skal ydmyges, forhånes eller nedværdiges, fordi man har en anden tro, etnisk oprindelse eller hudfarve, eller fordi man har en anden seksuel orientering end den, der nu engang er gældende, absolut ikke!

Men jeg vil stadig væk påpege og anholde, at der er skal være mulighed i den lovgivning, vi i øvrigt har, for at sige til domstolene: »Læg sag an. Det her vil jeg ikke finde mig i. Jeg vil have, at den person, som er kommet med de forhånelser, ydmygelser eller nedværdigelser, bliver straffet. Jeg vil ikke finde mig i at blive tiltalt eller omtalt på den måde.« Den mulighed er der selvfølgelig altid i den gældende lovgivning, og den skal blive ved med at være der. Det er den ved siden af-lovgivning, den parallellovgivning, som man har indført, jeg ønsker afskaffet.

Sangen »Elefantens vuggevise«, som mange af os kender fra barnsben, eller børnebogen »Lille Sorte Sambo« er nu kommet i offentlighedens søgelys, for de indeholder nogle sætninger, som af nogle mennesker opfattes som udtryk for fordomme. Jeg har dog aldrig oplevet noget lignende.

En uskyldig tegning for nogen tid siden i politiets blad indeholdende en karikatur af den originale tegning, hvor politiet holder trafikken tilbage, så en række ænder kan gå over gaden, hvor ænderne er erstattet af forbrydere og der i baggrunden står en række personer af forskellig herkomst, kunne pludselig give en offentlig debat og anledning til, at man tog straffelovens § 266 b i anvendelse.

Man har siden frafaldet, at der skal gøres noget ved sagen, og det kan naturligvis kun glæde mig, at man ikke i den grad begynder at gå op i sådan nogle detaljer, som jeg faktisk synes det er. Pludselig kan de give anledning til, at man begynder at omtale racediskriminationsloven og henvise til § 266 b. Man kunne godt stille spørgsmålet: Er der overhovedet ikke længere plads til en harmløs spøg eller satirisk tegning? Er der ikke længere plads til humor eller uskyldige børnesange? Er vi blevet så fordomsfyldte alle sammen, at vi hele tiden skal have en paragraf at hænge vores hat på? Jeg synes, det er trist for den danske befolkning, at man nu pludselig skal kunne henholde sig til den slags ting.